

Eldre leger – og pensjonerte leger

Innsats for eldre leger og innsats for pensjonerte leger er ikke nødvendigvis én og samme sak, slik Ole Johan Frisvold later til å mene. I sin kommentar i Tidsskriftet nr. 10/2002 (1) taler han med varme legepensjonistenes sak. Hans innfallsvinkel er blant annet en antatt og kommende endring når det gjelder tidspunkt for pensjonering. Flere, og også leger, vil antakelig pensjonere seg tidlige enn hva som nå er vanlig, og de vil ønske å rendyrke sin pensjonisttilværelse. Han legger også vekt på at man ikke må glemme yngre AFP-pensjonister og uførepensjonister blant legene. Med Legeforeningens bistand ønsker Frisvold seg et opplegg som kan favne de fleste og som kan lette og bedre legepensjonistenes totale livssituasjon. Det er mulig han her plederer en god sak, selv om han ikke kan angi noe om hvilken oppslutning det omfattende opplegg han skisserer kan bli møtt med. Verre er det at han, uten noen form for forhåndskontakt, angir at den veletablerte Eldre lægers forening bør endre sine lover og sin måte å fungere på for at hans pensjonistprosjekt skal kunne gjennomføres.

Eldre lægers forening, som har eksistert i mange år, er en spesialforening av Den norske lægeforening. Helt fra stiftelsen har den fungert som en samlingsenhet for eldre kolleger som fortsatt føler seg som leger og som verdsetter sin legeidentitet. Foreningens formål er å arbeide bredt for eldre legers interesser, hva enten medlemmet fortsatt er virksomt som lege eller ei. I foreningens møtevirksomhet, som har både et sosialt og et faglig aspekt, legges det stor vekt på holde medlemmene faglig oppdatert om viktige utviklingstrekk i medisinen. Arbeid for å sikre de eldre leger som ønsker det rett til autorisasjon og lisens og adgang til fortsatt yrkesutøvelse er også høyt prioritert. Foreningen interesserer seg videre, overensstemmende med sine lover, for både pleie- og omsorgstiltak og for trivselstiltak for eldre leger.

Frisvold foreslår freidig en rekke endringer i måten Eldre lægers forening arbeider på. Blant annet bør foreningen organiseres med lokallag, endre opptakskriteriet om fylte 65 år og – ikke minst – tone ned prioriteringen av faglig oppdatering. Slik oppdatering bør kunne ivaretas av de andre spesialforeningene, hevder han. Til alt dette er først og fremst å si at foreningens styre, som har vurdert forslagene, overhodet ikke ønsker å gå inn for noen av dem. Grunnen er at foreningen, etter styrets bestemte oppfat-

ning, har en klar misjon ved det opplegg den nå drives etter. Vi ønsker ikke å endre løpet for en forening som fungerer godt, har god oppslutning (ca. 500 medlemmer) og som medlemmene uttrykker stor tilfredshet med. Den viktige og brede faglige oppdatering, som skjer gjennom spesielt utvalgte emner og foredragsholdere, kan ikke ivaretas av andre og mer spesialiserte spesialforeninger. Solide tilbakemeldinger viser for øvrig at det særlig er denne spesialopplagte faglige ajourføring våre motiverte medlemmer verdsetter. Frisvold later for øvrig ikke til å være klar over at adressen for alle de lovendringer hans forslag vil kreve, ikke er Tidsskriftet og Den norske lægeforening, men årsmøtet i Eldre lægers forening, hvor de for å bli vedtatt krever to tredels flertall.

Egentlig plederer Frisvold et helt annet behov enn det vår forening, med bred medlemsstøtte, søker å dekke. De mer generelle pensjonistbehov han ønsker å få dekket, må kunne møtes på annet vis enn ved å vri virksomheten i vår veletablerte, velfungerende Eldre lægers forening. Mer allmenne og ordinære pensjonistbehov vil, etter styrets skjønn, blant annet kunne ivaretas ved å rettes mot de mange eksisterende opplegg for pensjonister (eldresentre, pensjonistorganisasjoner m.m.). Ønsker man i tillegg et eget, omfattende, nettverkspreget pensjonistopplegg rettet mot leger, vil andre instanser enn vår forening måtte stå for opprettelse, organisering og drift av dette. Det er neppe god politikk å endre et enkelt opplegg som går godt og dekker et behov for å konstruere noe nytt som forutsettes å dekke et helt annet behov.

Bjarne A. Waaler

bjarne.waaler@basalmed.uio.no

leder

Eldre lægers forening

Kapt. Oppegaards vei 36 B

1152 Oslo

Litteratur

1. Frisvold OJ. Hva med legepensjonistene? Tidsskr Nor Lægeforen 2002; 122: 1036.

○